

MAGIJA

Pogled v kulturno zgodovino človeštva pove, da je magija obstajala v vseh nam znanih civilizacijah. Čeprav ni dovolj zapisov o tem, pa je po vsej verjetnosti obstajala tudi v predhodnih civilizacijah, od katerih so nekatere zagotovo povezane s civilizacijami, ki so nas obiskovale iz drugih dimenzij. O njih razen v zapisih na glinenih ploščah v klinopisu Sumercev in v zapisih iz Nag Hamadija, v katerih je velik del namenjen opisu obiskovalcev iz druge dimenzije, ni pisnih virov. Zapise na glinastih ploščah lahko z veliko gotovostjo vzamemo za resnične, saj je težko verjetno, da bi pisali pravljice. V sumerskih zapisih 6000 let pr. n. št. preberemo, da so jim civilizacijo prinesli ljudje, ki so se spustili z neba med rekama Evfrat in Tigris pred 450.000 leti. Imenovali so jih Anunaki. Po legendi so prišli s planeta Nibiru, ki so ga takrat že poznali, naša znanost pa ga danes še ni odkrila. S seboj so prinesli tehnologijo in znanje, da so lahko na tedanjih primitivnih ljudeh, neandertalcih, ki so bili nabiralci in lovci, opravili genske manipulacije. Tako so naredili preskok iz neandertalca kot primitivnega človeka na homo sapiensa, ki je bil dovolj sposoben, da zanje opravlja zelo zahtevna dela, ne pa dovolj, da bi se jim uprl in postal svoboden. S tem si lahko z veliko verjetnosti pojasnimo, da pred Anunaki na tem prostoru ni bilo organizirane civilizacije, za tem pa so se čez noč organizirali, poznali so pisavo, matematiko, razvili so poljedelstvo, zakone, gradili mesta, poznali so neke vrste elektriko, planete, na primer Sirius B, ki smo ga mi odkrili šele leta 1862. Imeli so celoten popis kraljev, ki so živeli in vladali tisočletja. Iz zapisov je vidno, da so posamezni kralji živeli po več sto let. Z današnjega vidika se to zdi skoraj nemogoče.

Verjamem, da se miti ali starodavni zapisi, ki so si podobni, ne morejo motiti. Nekaj že mora biti na tem, čeprav mi tega še ne razumemo. Tudi Metuzalem je živel 900 let, kar je za nas nepojmljivo, saj smo v idealnem primeru, če nismo

bolni, programirani na 120 let življenja. Anunaki so po zapisih sodeč koristili funkcije neke nam neznane tehnologije, s katerimi so nadzorovali človekov um, kar bi lahko imenovali magija. Podobno danes želijo elite nadzorovati um človeka s sodobno magijo umetne inteligence in sodobne tehnologije. Ljudi so nadzorovali z nizkimi frekvencami⁸², spodbujali razumsko razmišljanje, zatrli intuicijo. Ljudje so bili kot roboti in zlahka so jih upravljali. Podobno nas danes sodobni transhumanisti in elite, ki jim to koristi, želijo narediti nezavedne, zaustaviti rast zavesti, da bi nas vodili in bi postali posamezniki, ujeti v roj, neke vrste androidi. Zgodovina se ponavlja, tehnologija, ki so jo daleč v preteklosti uporabljali tisti, ki so prišli iz drugih, naprednejših civilizacij, najdemo pa jo tudi v starih religijskih besedilih, pa je danes na voljo kot posodobljena.

Uradna zgodovina in antropologija nas uči drugačno dogovorjeno različico preteklosti. Tako smo programirani, da včasih kar nekritično sprejemamo, kar so zapisali. Danes se postopno vendarle odkriva tudi druga zgodovina, druga resnica. Verjetno bo preteklo še veliko časa, da tudi uradno sprejmemo nova spoznanja, ki se skozi mite prenašajo do današnjega dne. Ne gre pričakovati, da nas bodo o tem poučili stari in uveljavljeni profesorji, saj tega ne zmorejo. V človeški naravi je, da se težko odrečemo tistemu, za kar smo programirani, sploh če smo si na podlagi tega zgradili kariero. Modrost pravi: »Napredek gre naprej na grobovih starih profesorjev.« Res pa je, da danes tako hitro, da so ti še živi in se čudijo, kako jih življenje prehiteva po desni in levi.

Magija se je ohranila vse do danes, v nekaterih družbah bolj, v drugih manj. Ponekod, predvsem v tretjem svetu, je prisotna kot starodavna tradicionalna magija, v moderni svet pa prihaja kot neošamanizem, ki je zelo okrnjen.⁸³ V današnjem času se magija udejanja tudi s pomočjo umetne inteligence in sodobne

»Napredek gre naprej na grobovih starih profesorjev.«

82 Danes vemo, da so ljudje, ki so na nizkih frekvencah, kar pomeni, da so nezadovoljni, jezni, užaljeni, ljubosumni ipd., odprti za vse vrste manipulacij in črne magije, naj bo ta tradicionalna ali tehnološka. Ravno tako so odprti za zlorabo entitet, ki se hranijo z energijami nizkih vibracij.

83 Problem neošamanizma je v tem, da je uvožen iz drugih kultur in ne zajema tradicionalnega učenja v celoti, kar bistveno spremeni vse skupaj. Podobno je s hatha jogo. V zahodnem svetu pogosto že jogijske položaje – asane jemljejo kot sinonim za jogo in pravijo, da se ukvarjajo z jogo. V resnici pa hatha joga, ki pomeni združevanje z božanskim oziroma z božanskim v sebi, vsebuje pozdrav soncu, asane, pranajamo, meditacijo, prehrano in način življenja. Če kar koli manjka, je joga okrnjena.

tehnologije. Takšna magija, o čemer bom več napisal v nadaljevanju, lahko tako kot tradicionalna magija koristi ali škodi in jo lahko imenujemo črna magija.

Magiji lahko sledimo daleč v preteklost človeške civilizacije. Najstarejši viri, ki pričajo o obstoju človeka, so povezani z magijo, saj so ljudje v negotovih časih, ko preživetje ni bilo samoumevno, želeli s pomočjo magije vplivati tako na svoje življenje kot okolje ter sodelovati in vplivati na sile narave in duhove. Magija je vplivala na vsa področja življenja, od religije, umetnosti, obrti, kmetijstva, znanosti do državne in družbene ustanove. V rimskem imperiju se je na začetku našega štetja oblikovala zahodnjaška tradicija magije, ki pa je le mešanje in prenašanje magičnih izročil iz starejših obdobj. V Rimu, takratnem središču sveta, so se križala in mešala izročila iz severa, osrčja Evrope ter Azije in Afrike.

Stara zaveza je polna čudežev, ki jih pripisujejo magom. Govori se o čudežih, ki niso povezani z božjo voljo, ampak z magijo. Govorijo o boju med magijo in božjimi poslanci. Med religijo in magijo ni jasne meje. Magijski proces lahko uporabi različne vire moči. Lahko se naslanja na božansko delovanje ali pa na manifestirano moč narave, kot to počne znanost. Uporablja lahko demonsko pomoč ali okultne moči. Meja med magijo, religijo in znanostjo je zelo tanka in največkrat prehajajo ena v drugo. Meja pa je odvisna tudi od našega pogleda in seveda v veliki meri od tega, katera izmed njih ima trenutno primat v družbi. Poraja se mi metafora z računalnikom. Znanost naredi računalnik, religija pripelje elektriko, magija pa ta računalnik uporablja.

Razvita tehnologija in vse bolj razvita umetna inteligenca sta osnova za sodobno magijo, ki uporablja sodobno tehnologijo, informacije in umetno inteligenco na vseh področjih življenja. Skoraj ni področja, na katerem ni mogoče uporabiti magije. Magija je nenehni spremljevalec človeštva, vendar je bila iz različnih razlogov dolgo zunaj preučevanja znanosti, razen za antropologe. Tudi za etnologe je bila vedno izziv in hkrati zanihanje, ker ni prenesla znanstvenih raziskav. Temu je dodatno prispevalo dejstvo, da je bila v nasprotju z uradno religijo in družbenimi normami v večini obdobj nam znane zgodovine⁸⁴. Dejstvo je, da so bile magija in različne vrste

*Znanost
naredi
računalnik,
religija pripelje
elektriko, magija
pa ta računalnik
uporablja.*

84 Seveda tukaj ne mislim na uradno zgodovino, ki se omejuje na nekaj tisočletij nazaj, ampak na skrito in zamolčano zgodovino. Michael A. Cremona, *Ljudska devolucija*, 2007.

čarovništva pred še nekaj stoletji bolj razširjene tudi v zahodnem svetu. Včasih prepovedane, spet drugač, kot na dvoru Ludvika XIV. v času Voltaira, zakonite in dovoljene, celo spodbujane.

Dolgo časa so mešali pojma religija⁸⁵ in magija ter niso mogli popolnoma potegniti ločnice med njima. Enako se dogaja tudi danes. Nemalo tistih, ki niso popolnoma razumeli ne ene ne druge, je menilo, da je magija, predvsem tista, ki jo izvajajo šamani, samo primitivna oblika religije. V današnjem času »resni«⁸⁶ poznavalci tega področja jasno ločijo religijo, ki ima svojega enega boga v monoteizmu ali več bogov v politeizmu. Menim, da resnične razdelitve med monoteizmom in politeizmom ni, saj imajo tudi v verskih sistemih, kot je hinduizem, v katerem imajo na milijone bogov, enega izvirnega Boga, ki se udejanja na zemlji v različnih bogovih.

Na eni strani imamo religijo, ki nas povezuje z Bogom, h kateremu molimo in upamo, da nas bo uslišal. Na drugi strani magijo, katere cilj je skozi orodja, kot so na primer rituali in simboli pri ritualni magiji, obvladati nadnaravne sile in se vmešavati v procese na magov ukaz. Lahko bi celo rekli, da je mag, ki izvaja tako imenovano visoko magijo, nekako podaljšana roka Boga. Ta se udejanja na zemlji skozi maga. Dejstvo je, da so skoraj vsa verovanja primitivnih ljudstev prežeta z magijo. Pod primitivnim ne mislim, da so manj razviti, ampak prvobitni. Morda je res sodobni človek tehnološko bolj razvit, uporablja sodobno tehnologijo, je pa morda z zornega kota razumevanja življenja celo bolj zaplankan v primerjavi s tistimi, ki živijo v naravi, v skladu z naravnimi zakoni in brez umetne inteligence.⁸⁶

Živimo v zahodni družbi, ki je popolnoma drugačna od kultur, v katerih sta in še delujeta magija in šamanstvo kot dejavna kreatorja celotnega spektra

---

85 Za lažje razumevanje včasih v knjigi uporabljam tako besedo vera kot besedo religija. Re-ligare pomeni ponovno združiti, zato strogo ločim vero od religije. Veren je tisti, ki verjame v boga ali več bogov, čeprav tega ne razume, vendar upa na nebesa. Religiozen pa je tisti, ki ima izkušnjo gnoze, izkušnjo božanskega. Takemu ni treba biti veren in ne potrebuje posrednika med seboj in božanskim. Uradne religije temu ostro nasprotujejo, saj bi tako izgubile službo, vpliv in možnost manipulacije z ljudmi.

86 Pravim, da je človek pameten, inteligentna pa je narava. Pameten postane tudi inteligenten, če je povezan z naravo in deluje v skladu z naravnimi zakoni. Podobno je računalnik bolj »inteligenten«, če se priključi na wi-fi.

človeškega delovanja. Morda sodobni, razmišljujoči znanstvenik ne razume zavesti primitivnega človeka in njegovega obrambnega sistema, ki si ga je zgradil iz magijskih elementov, da bi se zaščitil pred neznanimi naravnimi silami. Poleg zaščite je bil namen magije tudi, da s pomočjo šamanov – magov, ki so bili evolucijsko tako visoko s svojo zavestjo, da so razumeli naravne sile, upravlja te sile, jih usmerja in jih ima na svoji strani.

Če želimo v današnjem času razumeti magijo tam, kjer je še ohranjena v prvotni obliki, jo lahko odkrijemo samo z neposrednim opazovanjem in dejavnim sodelovanjem ter poglobljanjem v njihove magijske ali šamanske procese. Tega področja vsaj resno ni mogoče raziskovati teoretsko, saj bi bila to le igra, ki nikomur ne bi koristila. Ne predstavljam si, da bi nekdo naredil uporabno in koristno doktorsko disertacijo iz magije ali šamanstva v kabinetu, samo na podlagi pisnih virov predhodnikov in raziskovalcev, ne da bi nekaj časa bival s šamani ali magi in šel z njimi v procese. Dejstvo je, da ne moreš razumeti bistva magije, če nisi v spremenjenem stanju zavesti. Jaz sem si izkušnje pridobil med bivanjem pri sibirskih šamanih v ruski republiki Tuvi ter med bivanjem v šamanskem središču v deževnem amazonskem gozdu v Peruju, kjer sem sodeloval v šamanskih ritualih in jih spoznal iz prve roke. Le tako sem zares izvedel, za kaj gre. V tako kratkem času sem jih lahko razumel tudi zato, ker sem imel pred tem 20 let izkušenj kot ezoterik in okultist. Brez teh izkušenj bi moral bivati pri njih več let, biti odprt in se učiti. Srečal sem se tudi s šamani v Nepal, s katerimi sem šel v proces in doživel šamansko ekstazo. V Vietnamu in Indoneziji pa sem bil s šamani le kratek čas, tako da ne morem govoriti, da vem, kako delujejo. Te dragocene izkušnje so mi pomagale vsaj delno razumeti njihove procese, način razmišljanja in delovanja, ki je popolnoma drugačen od našega. Tega seveda ne bi mogel razumeti, če ne bi z njimi šel skozi šamanske magijske obrede. Menim pa, da človek, ki ne pripada njihovi kulturi, ne more zares prodreti v vse njihove skrivnosti. V Tuvi smo v šamanski trans vstopali s pomočjo obreda, ki je podprt z bobnanjem in petjem šamanskih napevov. V Peruju pa s pomočjo ajavasko ali *medicine*, kot ji pravijo oni, ki mi je odprla popolnoma nov svet, ki si ga do tedaj niti v snu nisem mogel predstavljati. Tudi če so ta ljudstva po naših merilih videti

Dejstvo je, da ne moreš razumeti bistva magije, če nisi v spremenjenem stanju zavesti.

zaostalo, so njihovi tradicionalni obredi zelo stvarni in učinkoviti, ker slonijo na tradiciji, ki izvira iz preteklih civilizacij. Včasih tudi šaman – mag ne ve, od kod prihajajo. On samo izvaja ritual in izgovarja svete besede. Seveda si mi, ki prihajamo v njihovo kulturo kot gosti ali tujci, lahko samo domišljamo, da smo vse razumeli. Nekaterih skrivnosti nam ne bodo odkrili, saj so strogo čuvana skrivnost, ki je namenjena samo posvečenim. To pa je še dodatna težava pri razumevanju njihovih obredov. Magi nam ne izdajo vsega, saj so ob iniciaciji prisegli molk.⁸⁷ Magijski obredi so si podobni po vsem svetu, vprašanje pa je, ali so nastali na enem mestu in se potem prenašali in širili po vsem svetu ali pa so se po programu in poseganju neke višje sile pojavili na vseh mestih skoraj hkrati. To je za nas težko razumljivo, kaj šele sprejemljivo, saj so nas v šolah učili, da smo mi najbolj razvita civilizacija in edina v vesolju.

Moj namen v tej knjigi je pojasniti in predvsem demistificirati magijo ter jo pojasniti v soodnosu z religijo in znanostjo. Delovanja urokov in prekletstev, ki so le majhen del magije, ne moremo razumeti brez poznavanja in razumevanja osnov magije in določenih magijskih postopkov. Treba je razumeti alkimijo, gnostične prakse, nastanek egregorja, entitete kot neutelešena bitja. Seveda gre za poskus mentalnega pojasnila splošno znanih postopkov, ki so v današnjem času tudi vsakemu dosegljivi. Nekoč je bilo to znanje ezoterično⁸⁸, danes se vse več tega znanja razkriva. Vendar sem prepričan, da tudi če so

magijski postopki in formule dostopni množicam in jih lahko akti-

vira vsak, ki pride do njih v knjigah, ki so na voljo, kot se to

prikazuje v filmih, magija, ki jo lahko izvaja vsak po splošno

znanih postopkih, nima neke velike vrednosti in učinkov, ima

pa veliko tržno vrednost. Prodajajo jo naivnejšem, ki mislijo,

da je skrivnost magije v postopkih. Lahko bi rekli, kot je dejal

moj oče, da plačujejo davek na bedake. Sam jasno ločim med

pravimi šamani ali magi in tistimi, ki so samo poznavalci teh

tehnik. Padla mi je na pamet modrost: »Če opica igra saksofon, še ni

»Če opica igra saksofon, še ni muzikant.«

87 Podobno se dogaja v skrivnih družbah, kot so na primer masonska loža in druge, v katerih so iniciacije tajne in nič o tem ne pride v javnost, saj laik ne more razumeti tega in bi si vsak vse razlagal po svoje.

88 Ezoterično znanje je skrito znanje, do katerega imajo pristop izbranci.

muzikant. « Resnični magi so posvečenci, posebna vrsta ljudi, ki so evolucijsko gledano na višji ravni zavesti (glej poglavje o ravneh zavesti) kot povprečni, običajni ljudje. Raven zavesti ni vedno povezana z izobrazbo in akademskimi naslovi, ne da se je naučiti, ampak jo prenesemo iz prejšnjih življenj, kot sem to napisal v poglavju o ravneh zavesti. Metaforično gledano, tudi znanje dijaka v četrtem letniku ni nastalo v tem letniku, ampak ga je prinesel iz prejšnjih. Šaman, ki je, evolucijsko gledano, na višji ravni zavesti, ima dostop do višjih ravni zavesti, v kvantni svet zunaj prostora in časa ter vidi, razume in ve tisto, kar je večini zakrito. Akademska znanost, ki je materialistično naravnana, se še niti približala ni temu, razen nekaterih znanstvenikov, ki so neke vrste disidenti v znanstvenem svetu, kaj šele, da bi to lahko raziskovala.

O mehanizmih nastanka urokov in prekletstev bom spregovoril v nadaljevanju, še prej pa bom za boljše razumevanje pojasnil nekatere temeljne pojme, ki se nanašajo na magijo. Kot sem že napisal, je bila magija dolgo zunaj znanstvenih raziskav. Vendar si antropologije in etnologije sploh ne moremo zamisliti brez poznavanja magije oziroma če že, bi bila ta nepopolna, okrnjena. Problem teh raziskav se pojavi, ko zahodni znanstvenik, kot sem že omenil, želi v okviru svojega razumskega miselnega koncepta in znanstvenih metod, ki jih naša zahodna empirična znanost prenese, v okviru družbenih norm in morda celo v skladu z uradno religijo, tolmačiti pojave, ki jih lahko razumemo samo izkustveno. Pa še to ni dovolj, saj tudi izkustveno razumemo samo do ravni, do katere lahko v globino procesa pridemo glede na evolucijsko doseženo raven zavesti. Nekaterih stvari se preprosto ne da naučiti, če nimaš danosti izostrenih zaznav tako na fizični kot kvantni ravni, nad zaznavo s petimi čutili in njihovimi podaljški, kot so daljnogled, mikroskop in podobno. Magija je okultna in deluje na ravneh, ki so skrite našim čutilom. Večina ljudi ne razume, kako to poteka, niti vzrokov za to, da nekaj deluje. Prav tako je na vse to treba gledati metafizično in fenomenološko, sociološko in zgodovinsko, treba je namreč vse obravnavati celostno, na vseh ravneh in na vseh področjih človekovega delovanja. Tako kot je človek telesno, energijsko in duhovno bitje, lahko tudi vse stvarstvo razdelimo na več plasti. Ker je človek mikrokozmos, stvarstvo pa makrokozmos, se vse, kar se dogaja v vesolju, dogaja tudi v človeku. Teoretično lahko vse poznamo, umestimo v družbo kot neko znanje, vendar če na to ne

gledamo celostno, na vseh ravneh, tvegamo, da ne bomo razumeli in pojasnili dovolj jasno.

Namen vsake magije je uporabiti in podrediti si nadnaravne in okultne moči, ki jih človek dobi s pomočjo magijskih postopkov. Ti postopki vplivajo na človeka, naravo in na vsa področja njegovega delovanja. Magija se ukvarja predvsem z vprašanjem, kako udejanjiti namen s pomočjo sil narave ali nadnaravnih sil za doseg zaželenega in kako z nadnaravno močjo obvladovati položaj. Dolga stoletja je imela magija vedno veliko privrženecv, saj je za razliko od religije, ki je obljubljala nekaj, kar ni bilo razumljivo in vidno, dajala vidne rezultate. Bila je učinkovita. Kot taka, si je pridobila zaupanje ljudi.

DEFINICIJA MAGIJE

Definicija magije se je tako kot vse definicije skozi zgodovino spreminjala, vendar njena načela ostajajo enaka. Čeprav je veliko definicij magije, jo večina avtorjev opredeljuje kot človeško dejavnost, pri kateri skuša človek – mag s posebej določenimi postopki in pripomočki spreminjati sebe in okolje ter vplivati na potek dogodkov. To počne tako, da se poveže z okultnimi in naravnimi silami, vpliva na »naravni red«, nekako presega materialne zakone ali bolje rečeno, si jih po svoje prikraja in jih udejanja. Cilj pravega maga je, da s spreminjanjem naravnega reda in okolja v prvi vrsti spreminja samega sebe, kot so to počeli alkimisti, ki so v svoji praksi ravno tako izvajali magijske rituale. Brez duhovne dimenzije, ki jo poznajo magi in šamani, ki pripadajo tako imenovani visoki magiji in so bili posvečeni⁸⁹ ali iniciirani, je magija samo neke vrste čarovništvo ali ljudska magija, ki temelji na prevzetih običajih in je tudi tisti, ki jo izvajajo, dostikrat ne razumejo. Poznajo le učinek, če se natančno držijo protokola. Izvajajo samo določene rituale in postopke, ki so jih prevzeli od prednikov in so se ohranili, čeprav jih religije obsojajo in prepovedujejo. Sam razumem magijo kot nekaj, kar naredi človek z namenom spreminjati nekaj tako na zemlji kot na nevidnih ravneh, čudež pa se zgodi sam po sebi v skladu z božjo voljo. V religiji je za razliko od magije v ospredju bog ali več bogov, njegove

---

89 Treba je posebej poudariti razliko med posvetitvijo in učenjem magijskih in šamanskih tehnik. Tistega, ki se je samo naučil magijskih in šamanskih tehnik, imenujem poznavalec magijskih in šamanskih tehnik.

stvaritve so pred nami, stvaritev sama pa čudežna⁹⁰, torej nedoumljiva kot bog sam. Drugače je pri magiji. Mag je znan, njemu so znani tudi zakoni magijskega ustvarjanja. Pridobi si duhovna bitja ali sile, da delujejo po njegovi volji. Meja med religijo in magijo je zelo tanka. Mag ali šaman, ki prakticira magijo, naredi namreč podobno kot tisti, ki deluje v okviru religije in govori bogu.

Kot sem že omenil, je včasih prevladovalo mnenje, da je magija samo primitivna oblika religije. Danes vemo, da se funkciji religije in magije razlikujeta. Pri religiji⁹¹ se predajamo in verujemo v boga in čudež stvarjenja, brezpogojno se prepuščamo tej višji, nedoumljivi sili v upanju, da bomo dobili pomoč, če bo bog zadovoljen z nami, ne da se želimo vpletati v potek procesa. Za razliko od tega je v magiji vsaj za maga postopek ali ritual znan, ima svoja pravila, mag pa je prepričan o rezultatu, ki ga želi doseči s tem, da si podredi tako naravne kot nadnaravne sile, odvisno od tega, katero magijo izvaja. Ravno zaradi tega si religiozna in magijska praksa, ki sta vedno le znotraj nam znanega veselja, nekako nasprotujeta, a sta hkrati zelo povezani. V resnici je mag samo podaljšana roka stvarnika na zemlji in udejanja »božjo voljo«. Globlji vpogled nam pokaže, da magija in religija včasih prehajata druga v drugo. Če primerjamo magijsko prakso in cerkveno evharistijo in bogoslužje, lahko zaznamo podobnosti tako med izvajanjem obredov kot tudi v podobi oblačil, simbolike in pripomočkov. V obeh primerih gre za dogajanja na isti ravni, saj mag želi spreminjati naravni red, v religiji pa želijo dobiti povezavo z bogom in vplivati nanj, da bo bolj naklonjen, da nam izpolni želje. Mag samo udejanja naravne zakone. Naravni zakoni pa izhajajo iz absolutnega, božanskega, iz implicitne urejenosti. Implicitna urejenost po znanstveniku Ervinu Lazslu (knjiga *Znanost in akaško polje*) je absolutna, v naravi pa se udejanja kot eksplicitna urejenost. V absolutnem vlada sintropija, v naravi pa se sintropija⁹² ustvarja iz entropije, iz neurejenega stanja.

V Novi zavezi celo piše, da so se ravno magi – modri prišli poklonit novorojenemu Jezusu. V srednjem veku so te mage imenovali kralji, kar je bilo nekako

90 Kadar se nekaj zgodi v skladu z naravnimi zakoni, saj se nič ne zmore zgoditi, kar to ni, in mi tega ne razumemo, govorimo o čudežih.

91 Ločim med religijo in vero. Veren je tisti, ki veruje v nekaj, kar zanj ni spoznavno, verjame obljubam, da bo v primeru, če se drži božjih zapovedi in na primer hodi k maši, od boga nagrajen. Ta bog pa sodi, nagrajuje in kaznuje. Religiozen (*religare* – ponovno povezati) je tisti, ki ima izkustvo gnoze, izkušnjo božanstvenega. Tak ne potrebuje vere, saj ve, za kaj gre, in ima izkušnjo.

92 Drugi zakon termodinamike pravi, da je urejen sistem v sintropiji, neurejen pa v entropiji.

bolj sprejemljivo za cerkvene kroge, ki so magijo poimenovali za hudičevo. Ker pa so se magi prvi priklonili Jezusu, je to zanje znak, da se je magija podredila Jezusu, božanskemu torej. Pozneje zasledimo, da je tudi Jezus, ker je udejanjal božansko na zemlji, kot so trdili nekateri pisci, bil mag. Trdijo, da se je Jezus magije naučil v Egiptu. Ker so Judi bolj strpni do magije, verjamejo, da ima vsaka Jezusova beseda magijsko moč. Magijska moč pomeni, da se nekaj udejanji. V širšem smislu lahko rečemo, da je vse, kar se iz božjega udejanja skozi človeka, magijsko, tisto, kar se udejanja samo po sebi, pa čisto božje. Mag s svojim delovanjem omogoča, da se vse božje udejanja usmerjeno, hitreje in učinkoviteje.

Vendar so tudi tisti, ki so bili strpnejši do magije, vedno trdili, da je ne glede na to, za kakšno magijo gre, magija samo magija. Da je magija delo demonov, čudeži pa so božje delo. Da je samo krščanski bog resničen, poganski bogovi pa lažni. Po njihovem naj bi poganski bogovi izvajali magijo, krščanski bog pa čudeže. Seveda je to gledanje z ozkega in omejenega krščanskega vidika. Treba je videti širšo sliko. S pogankega in judovskega vidika so tudi apostoli izvajali močnejšo obliko magije. Tako krščanski pogledi kot pogledi drugih religij so, da je njihova vera edina prava vera. Vse druge religije so zanje poganske in se naslanjajo na demone. Zato se ne smemo čuditi, da so kristjani, ko so drugače verujoče spreobrnil v krščanstvo, to razumeli kot zmago nad silami zla. S tem so opravičevali vse zlo, ki so ga pri svojem širjenju vere povzročili v svetu. Podobno je danes v islamu, ko tiste, ki narobe razumejo Koran, in vse, ki niso verni kot muslimani, razglašajo za nevernike in se gredo sveto vojno džihad. V resnici pa je džihad vojna proti zlemu v sebi.

Za pogane⁹³ so bili demoni (*daemones*) nevtralni duhovi, ki so zavzemali položaj med Bogom in človeškimi bitji. Lahko služijo v dobre ali slabe namene, kar je seveda odvisno od tistega, ki jih usmerja. Za kristjane in delno tudi jude so to padli angeli, ki so se obrnili proti Bogu in postali popolnoma zli. Trdili so celo, da ti zli duhovi najprej ljudi naučijo izvajati magijo, potem pa izpolnijo njihov namen. Cerkev ni samo pridigala proti magiji, ampak je sprejela cerkvene zakone proti njej z dekreti ali kanoni, kar je bila potem osnova za poznejše kanonsko pravo. Tradicionalne kulture severne Evrope so povezovale religijo

---

93 Kadar govorimo o poganih, ne smemo pasti v sodbe, da so bolj primitivni, ker je njihova kultura starejša in je bila pred krščansko kulturo.

in magijo. Tako je bil na primer v germanski mitologiji bog Woden – Odin največji magijski mojster. Kadar na primer kličemo bogu za izvajanje zla, kot je to praksa v nekaterih religijah, je to hkrati religijski in magijski proces. Kaj pa je to drugega kot magijski proces, ko župnik pred odhodom v boj⁹⁴ izvede blagoslov.

Dejstvo je, da so verovanja primitivnih⁹⁵ ljudstev prepletena z magijo, zato je včasih težko ločiti religijo in vanjo vpleteno magijo, s katero so si ta ljudstva zgradila neke vrste obrambni sistem, ki bi jih zaščitil pred neznanimi in zanje sovražnimi silami. Prav zaradi teh podobnosti je zgodovino magije nemogoče popolnoma razmejiti od zgodovine religije ali znanosti. Religiozne in magijske predpostavke se razlikujejo druga od druge predvsem na teoretični ravni. Medtem ko je v religiji glavna predpostavka vera, je v magiji poleg vere prisotno tudi vladanje oziroma obvladovanje in praktična izvedba.

Slavinski v svoji knjigi *Praktični kurs gnostičkog okultizma* govori o dveh poteh in učenjih na duhovni poti, poti samospoznanja. Danes temu rečemo naravni transhumanizem. Prva pot je pot mistika, druga pa pot maga. Čeprav se bistveno razlikujeta, sta obe pravilni in sledilec lahko doseže svoj cilj samo-uresničitve na oba načina. Sledilec mistične poti je usmerjen k bogu, k resnici. Ni mu treba nič početi, saj je že vse narejeno, samo spoznati, razumeti in sprejeti mora. Pot mistika je pot odrekanja. Njegova težava je, da z umom ne more dojeti absolutnega, dokler ga ne spozna. Sledilec magijske poti pa je dejaven in vedno želi nekaj udejanjiti, nekaj doseči. Za razliko od mistika, ki nima svoje volje, saj pravi »tvoja volja naj se udejanji«, ima mag svojo voljo, njegov um je kreator tega sveta. Če pogledamo to s končnega cilja evolucije, ki je ponovna združitev z absolutnim, je mistična pot nad magijsko. Vendar je za večino ljudi predvsem zaradi odrekanja in asketizma prezahtevna. Ljudje zato predvsem na začetku svoje poti dajo prednost magijskemu udejanjanju. Znani okultist Aleister Crowley pravi, da si je treba na začetku magijske poti podrediti ves manifestirani svet ter tudi nevidni svet in sile v njem.

---

94 Gledal sem, kako je župnik med vojno na Hrvaškem enoto, ki je šla v boj, javno na televiziji blagoslovil in prosil Boga, da bi ubili čim več sovražnikov.

95 Pod primitivnim pa v tem kontekstu ne mislim, da so bolj zaostali kot mi, ampak primarni. Menim, da smo včasih na zahodu kljub velikemu tehnološkemu napredku bolj primitivni, sebični, nehumani kot neka naravna ljudstva.

Vera lahko nasledi prejšnjo vero, pri tem pa se samo množijo razni postopki in metode, ki jih človek koristi v obupnem poskusu, da bi obvladal naravne sile. Zgodovina se ponavlja, skrivni obredi potisnjene vere postanejo prepovedana magija naslednje vere. Velikokrat bogovi prejšnje vere postanejo zlobni duhovi, demoni. Bogovi stare Grčije in Rima so postali zli demoni za krščanske svečnike ali pa so jih spremenili v svetnike ali zavetnike, kot je bil na primer bog morja Neptun pri Rimljanih in Erazem, zaščitnik mornarjev, v krščanstvu. Še danes v nekaterih katoliških krogih velja, da magija pomeni čaščenje hudiča. Ni moja odgovornost, da presojam, kdo ima prav, želim samo pokazati, kako ti mehanizmi delujejo, da bi v nadaljevanju, ko bom razlagal uroke in prekletstva, ki nastajajo tudi s pomočjo magijskih obredov neetičnih magov, ki izvajajo škodljivo – črno magijo, te lažje razumeli. Včasih so se skrivni obredi lahko obdržali samo tako, da so ostali čisto magijski, oblast pa jih je do neke mere celo dopuščala, saj je bilo jasno, da je bila magija tako globoko zakoreninjena v človeku, da je bil edini način njenega nadzora, da so jo na tihem sprejele kot zakonito. Če so obsojali magijo, še ne pomeni, da ji niso priznali moči in učinka.

Magija je z razvojem novih verstev, kot so tako imenovane Abrahamove⁹⁶ monoteistične religije, krščanstvo, judovstvo in islam, doživele hude čase, saj se je začel pregon religijsko-magijskih verovanj. Njihovi poganski bogovi so postali demoni – duhovi nižjega reda. Enak odnos so imeli do magijskega in skrivnega pomena ter značaja njihovih svečnikov. Magija proučuje praktično uporabo od najnižjih zakonov narave pa vse do najvišjih zakonov duha, ustvarjanja in stvarstva. Kot sem že omenil, samo z opazovanjem rituala, s poskusom razumskega in analitičnega razumevanja, nikoli ne moremo zares dojeti vsega, ker nam je to skrito. Posebno težavo nam pri tem dela dejstvo, da posvečenci, magi, šamani, ki izvajajo magijsko prakso, o tem ne govorijo, saj jih obvezuje prisega, da znanje ne pride v roke nepoučenim in nepripravljenim, ker vsebuje veliko moč, ki jo je mogoče tudi zlorabiti. Sam sem med bivanjem pri sibirskih šamanih dobil le toliko informacij in znanja, kolikor sem v sodelovanju v teh ritualih bil sposoben z neposrednim uvidom in izkušnjo dojeti. Pri tem sem s sodelovanjem v šamanskih ritualih tudi sam padel v tako imenovani šamanski

---

96 Krščanstvo, islam in judaizem se strinjajo vsaj v tem, da je njihov začetnik Abraham.

trans, kar je pogoj, da nisem bil samo opazovalec, ampak sem v procesu tudi sodeloval. Verbalno sem od njih prejel samo splošno znana dejstva, vse drugo je bilo prepuščeno meni. Njihov vrhovni poglavar mi je na vprašanje, kaj naj delam, kje naj kaj izvem, jasno povedal: »Vse znanje in sposobnosti že imaš, ker si v preteklosti že živel na tem prostoru in bil šaman. Samo opazuj v naravi in toku ritualov in vse boš izvedel.« Zame je bilo to zelo jasno sporočilo, da bom izvedel samo toliko, kot sem sposoben dojeti. Nekako je to varovalka, da tisti, ki pač ne zmorejo dojeti, ne vidijo. Tako pravo znanje ne pride v roke nepoučenim, ki bi ga zlorabili. V resnici magi ali šamani, ki ne premorejo resničnega znanja in niso šli skozi iniciacijo, ne morejo zlorabiti ljudi, razen denarno in z zavajanjem. Zavedejo pa lahko samo lahkoverne, ki iščejo krajše poti v svojem razvoju, so torej že samo s tem kandidati za to, da bodo zlorabljeni. To razumem kot neko vrsto šolnine. Včasih me tisti, ki so bili zavedeni, finančno prizadeti, vprašajo, ali bodo zdaj, ko so dojeli vzrok, zakaj so si izbrali takšno izkušnjo, dobili denar nazaj. Odgovorim jim, da šolnine, pa ne glede na to, ali je v denarni obliki ali kaki drugi, nikjer, v nobeni šoli ne vračajo.

Arheologi in antropologi ugotavljajo, da je po vsej verjetnosti izvor magije, vsaj tiste, ki jo povezujemo s šamanstvom, v osrednji Aziji. Njene sledi pa najdemo v večini skupnosti po celem svetu. Nekatere vrste šamanskomagijskega zdravljenja tudi na vzhodu na Kitajskem, Japonskem. Skozi turansko-mongolsko verovanje pa so jo prevzeli tudi Laponci in Finci ter Indijanci obeh Amerik. Tisoče let se je magija močno širila med človeško raso, najverjetneje od vzhoda na zahod. Tudi stari Grki in Rimljani so prevzeli semitsko, kaldejsko in egipčansko magijo ter jo prenašali v Evropo.

S širjenjem hinduizma, budizma, islama in krščanstva je magija postala preganjana, poganški bogovi pa nezaželeni. Le v nekaterih primerih so se zadržali magijski obredi, ki so bili zakoreninjeni globoko v ljudeh. Cerkev jih je priznala in na ta način imela nadzor nad njimi. Magija in religija sta v svetu povezani. Magijo najdemo praktično na vseh področjih delovanja. Tudi terapevtske metode lahko uvrstimo med magijo v širšem smislu. Že verjetje v zdravljenje z bioenergijo, s polaganjem rok ali neki drug način naravnega zdravljenja pomeni priznanje in verjetje v magijo v širšem smislu. Vse to so magijski procesi. Tudi terapevtski proces, katerega cilj je zdravljenje, je magijski proces. Njegov namen

je namreč spremeniti zdravstveno stanje, odnose, uspešnost, vse to z ritualom, ki ga terapevt spremlja s svojo energijsko podporo, ki prihaja iz božanskega – akaše in se udejanja v načelih štirih elementov (ogelj, voda, zrak in zemlja). O tem bom pisal v poglavju o hermetizmu. Vse elemente pa povezuje peta sila, akaša, ki je najvišje načelo, božansko. Torej lahko rečemo, da je mag, vsaj v visoki magiji, vedno povezan tudi z božanskim, torej je njegova stvaritev božanska. Magija je področje, v katerem raziskovanje lahko pokaže, da so nadnaravne sile odraz malo znanih sil, ki pa jih lahko s pomočjo povezovanja skozi magijsko prakso in ob pogoju, da je mag – šaman ustrezno usposobljen, koristno porabimo. Pravi magi so si vedno prizadevali raziskovati vesoljske, zemeljske, religiozne in človeške skrivnosti.

S preučevanjem magije spoznamo, da ne glede na družbo v preteklosti ali v današnjem času, ljudje podobno razmišljajo. Ljudje šamana ali maga največkrat vidijo takrat, ko dela v transu. Trans je lahko hipnotični ali pa se aktivira histerični del osebnosti, kar je od zunaj videti podobno. V transu človek sledi nečemu, za kar ne premore kritičnosti, sledi svoji resnici, za katero ne potrebuje logičnih dokazov. Vsakdanje življenje je prav tako lahko trans. V pravem transu se popolnoma zbudimo, smo to, kar smo. Na primer v času karnevala in smejanja, ko zavračamo navade in zakone. Osvobodimo se predsodkov.

Po mnenju okultistov so si magijski obredi in verovanja podobni in lahko sklepamo, da obstaja neko skupno znanje o tem, ki je navadnim ljudem skrito. Dostopno je in se odkrije samo posvečenim, ki so se že rodili s spoznanji iz prejšnjih življenj, se leta ali celo desetletja pripravljali za iniciacijo v maga ali šamana. S tem so sprejeli obveznost ali dolžnost, da to znanje uporabljajo za služenje posamezniku ali skupnosti. V nekaterih primerih pa ga prenašajo tudi na svoje naslednike. Tako na primer pri mongolskih plemenih, kitajskih, japonskih in drugih šamanih in magih Daljnega vzhoda obstaja kontinuiteta prenašanja okultnega znanja in šamanskih veščin. Tudi rituali Eskimov, ameriških Indijancev, ravno tako v Indiji, Mehiki in Egiptu so jim podobni. Če bi iskali skupni simbol vseh teh praks, se nam ponuja kača ali v taoizmu zmaj, ki je največkrat skupni simbol višjega mističnega podedovanega znanja, starega in novega sveta, po nekih virih pa tudi Atlantide. Na primer mehiško božanstvo

kače ni zahtevalo samo žrtvovanja človeka, ampak tudi pitje njegove krvi. V današnji Indiji predstavlja spoštovanje kače splošen pojav. Podobno je tudi v Urugvaju, Mehiki in Keniji. Kačji šamani v azijskem delu Turčije gredo skozi zelo zahtevno usposabljanje, da bi lahko manipulirali s kačami in se z njimi pogovarjali. Povsod se od šamanov, da lahko vodijo kačji ritual, zahteva, da so zrele osebnosti, preverjene po posebnih merilih.

V resnici se z magijo lahko ukvarja večina ljudi, ampak od nekdaj so ljudje, ki jim to področje posebej pripada, to so izbranci. Pri tem je tajnost zelo pomembna, lahko rečemo, da je ključna za ohranjanje znanja. Težnja po skrivnosti usmerja z maksimo: »Znanje je moč, znanje, ki se deli, pa je izgubljeno znanje.« Ko sem bival pri sibirskih šamanih, smo bili skupina. Šamani so nekatere stvari pojasnjevali vsem, včasih pa smo prišli do točke, ko so povedali, da to pa lahko povedo samo meni, ker so me prepoznali kot šamana. Jasno je, da drugi v skupini nad tem niso bili navdušeni.

Nadalje je verjetje v nadnaravno moč, ki jo premorejo samo nekateri, skupno vsem oblikam magije in šamanizma. Največkrat celo menijo, da določena imena, besede, oprema in pripomočki nosijo posebno moč, ki daje nadnaravne rezultate. Še in še bi lahko našteval, saj je v magiji veliko tega, kar se da pojasniti, še več pa tega, kar se ne da in je mistično, kot tako pa seveda nedostopno laikom. Za naše potrebe, razumevanje magije, to popolnoma zadostuje. Tudi alkimija je neke vrste magija, od katere je danes ostala samo kemija. Hipnoza na primer, ki je v sedanjem času splošno sprejeta, izhaja neposredno iz magije. Podobno moderni spiritizem izhaja iz mongolskega šamanizma. Eno je zagotovo: kadar se laiki ukvarjajo s splošno znanimi obredi, magija kot splošno ponavljan obred ni bogve kako učinkovita. Hinduistični okultisti, ki poznajo veliko oblik magije, v kateri dobesečno delajo čudeže, to pojasnjujejo kot delovanje nespoznavne sile ali akaše⁹⁷. Podobno razmišljajo tudi arabsko-islamski pisci.

Težnja po skrivnosti usmerja z maksimo: »Znanje je moč, znanje, ki se deli, pa je izgubljeno znanje.«

⁹⁷ Akašo ali eter znanost šele spoznava. O etru je govoril že Tesla, Einstein ga ni mogel sprejeti, pozneje pa so ga nekateri znanstveniki želeli dokazati in zaključili, da ne obstaja. V današnjem času se je znanost zbudila in v iskanju teorije vsega poskuša dokazati njen obstoj. Gre za silo, ki je v osnovi vsega in iz katere se napaja vse manifestirano. Iz akaše ali etra izhajajo vsi naravni zakoni, implicitna urejenost ter in-formira manifestiran svet.

ALKIMIJA

Za razumevanje magije je koristno poznati vsaj osnove delovanja alkimistov. Alkimija je neločljiva od vsake magije, znanosti, religije in duhovne rasti. Lahko bi rekli, da je alkimija nekoč bila znanost in je predhodnica današnje znanosti. Postaviti njeno definicijo je zelo zahtevno. Če alkimiji sledimo v preteklost, v čas pred našim štetjem, nas ta pripelje do hermetizma (več v poglavju Hermetizem) in celo do davno pozabljene znanosti, ki je bila v osnovi vsega, kar so civilizacije zgradile pred našo civilizacijo. Ne moremo si niti predstavljati, da so vse mogočne zgradbe, templji, namakalni kanali, narejeni brez zelo razvite znanosti. V literaturi lahko najdemo več definicij alkimije in nekaj jih bom navedel. Alkimija je duhovna disciplina, ki se ukvarja z zavestjo in transformacijo. Vsebuje znanje, ki je ostalo od egipčanske civilizacije, ko so faraoni še uporabljali kemično snov, ki jo današnja fizika komaj odkriva, vendar je še niso popolnoma spoznali. Gre za element orme, ki ga v svojih knjigah opisuje sir Laurence Gardner – orbitalno prerazporejeni atom, ki je dober vodič. Odkril ga je David Hudson, fizika ga pozna kot M-state ali Bose–Einsteinov kondenzator na sobni temperaturi. To je snov, ki s segrevanjem izgublja maso in delno prehaja v drugo dimenzijo in prehaja skozi prostor in čas. Faraoni so to snov v obliki praška jedli, ker jim je okrepila moč zaznavanja in intuicijo. Temu so rekli »sperma bogov« in vedeli so, da gre za eliksir modrosti. V Švici so ugotovili, da orme povezuje in uravnoveša človekovo levo in desno možgansko polovico.

V dnevniku velikega in znanega alkimista Nicolasa Flamela piše, da je 17. januarja 1382 ob poldne s svojo ženo Perenelle uspešno izvedel *opus major*, veliki alkimistični poskus. Iz njega je dobil eliksir mladosti ali orme. Poskus je bil uspešno izveden s pomočjo spolne magije (več o njej v poglavju o spolni magiji). V spolni magiji je v osnovi povezava moškega in ženskega načela.

Alkimisti so ugotovili, da je človeška lobanja alkimistična posoda, v kateri telo samo proizvaja orme. Orme ali sol modrih nastane v zadnjem okcipitalnem delu lobanje, ki je zadolžen za domišljijo, modrost in podobno. Mi danes poznamo sveti prah *vibhuti*, ki ustreza vsem značilnostim eliksirja orme in ga je materializiral Sai Baba. Kemično gledano, je podoben eliksirju orme, saj spektralna analiza izmeri, da ne obstaja nič. Fizično pa naj ne bi obstajal, pa vendar je. En del je v drugi dimenziji, česar pa nobena spektralna analiza do zdaj še ni uspela izmeriti.

Alkimija je duhovno-filozofska disciplina. Prakticirali so jo v Mezopotamiji, Perziji, Indiji, na Kitajskem, v Egiptu, Grčiji, Rimu, Evropi, kjer je preživela vse do 19. stoletja. Alkimija je omenjena v egipčanskem tekstu *Tabula Smaragdina*, ki naj bi jo napisal bog Hermes. Prevod pomeni črna znanost in se nanaša na dolino reke Nil. Po vsej verjetnosti ne bomo nikoli vedeli, koliko je bilo tega znanja. Vemo samo, da je po sežigu Aleksandrijske knjižnice preostanek tega znanja prenesen v arabski svet. Ko so Arabci prevzeli te spise, so s pomočjo sufijske tradicije razvijali alkimijo. Arabci so povezali egipčansko tehnologijo in grško filozofijo. Vrhunec so dosegli v 10. stoletju, ko so začeli prevajati egipčanska in grška besedila ter jih nadgrajevati s svojimi teorijami. Alkimijo so dvignili na raven znanosti in jo poimenovali nauk o eliksirju dolgoživosti, zdravja in na koncu nesmrtnosti. Egipčani so alkimijo delili v tri faze. Prva je razsvetlitev, druga nesmrtnost telesa in na koncu pridobivanje zlata iz svinca. Iz alkimije sta se razvila astrologija in tarot. Imela pa je vpliv tudi na filozofijo in psihologijo.

V 5. stoletju pr. n. št. je začetek indijske alkimije ali *rasajane*. Indijci imajo zanimiv odnos do alkimije. Ko so vedeli, da prihaja *kali juga*, to je pogrezanje človeka v temo, so se v duhovnem razvoju, iz predhodnega poudarka, ki je bil na petju manter in meditaciji, delno preusmerili v telo. Iskali so resnico in nesmrtno skozi vidik telesa s pomočjo tantričnih praks, ki so alkimija. Indijska alkimija meni, da se pijača nesmrtnosti lahko pripravi kot rastlinsko-kovinski skupek. Na podlagi odnosa med načelom moški – rastlina in ženska – kovina. V 2. stoletju pr. n. št. se je začel razvoj kitajske alkimije v okviru taoizma, ki je pot skozi naravo in naravne zakone. V skladu z jang – žveplo in jin – živo srebro. Nekatera kitajska znanja so se najverjetneje po Svilni poti prenesla iz Kitajske v Evropo in prispevala k razvoju evropske alkimije.

V današnjem zahodnem svetu je alkimijo za zahodno miselnost in filozofijo